

погледа си подиръ указаніето на Арбака видѣ на едиць пьедесталъ образа на едиць скелеть помежду статуитѣ на Венера и на Бакха.

— Не бой са! извика египтянинятъ; онзи пріятедь ни обажда че животътъ е краткъ. Не чувашъ ли безпътното му тѣло което казва че трѣба да са веселимъ и наслаждаваме?

Когато Арбакъ говоряше хоръ отъ момы обиколи статуята. Като сложихъ на стѣла вѣнцитъ си испразднихъ ся чашитѣ, тѣ ги напѣднихъ отъ ново и запѣхъ слѣдующитѣ.

БАКХИЧЕСКИ ПѢСНИ НА ОБРАЗА НА СМЪРТА.

Сѣнка тъмна сѣнка мила,
 День за тебе вечъ не сѣмва,
 На пріяности любовны
 И на свѣтлы чашы сыта,
 Ты летишь летишь свободна
 Къмъ брега на Лета мѣтна.
 Ако мрачный домъ оставишь
 Додешъ горѣ при свонтъ,
 Подъ дървета кипарисны
 Освѣтены отъ звѣздытъ,
 Гробна прѣсть ты ще намѣришь
 Съ съзытъ имъ напоена.
 Не съсъ теб' ли едно време
 При домашното огнище,
 Увѣчаны съ киткы смѣсны,
 Въ честь на Бакха, на Циприда
 Пѣсни весели пѣяхмы
 И отъ сърцы веселяхмы?
 Но обречены на сѣщій
 Неизбѣжный общій жребій,
 На праха ти въ вѣченъ поменъ
 Като дань благочестива
 Ный приносямы усердно
 Ароматцы тѣсъ цвѣтъя.

Подиръ туй другій хоръ отъ момы на другій тонъ и размерѣ
 запѣ

Жребійтъ на сичкы насъ
 Той е мрачный Ахеронъ,
 И косата на смърта!